

**CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU**

2043, mun.Chișinău, str.Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

**CHISINAU
COURT OF APPEAL**

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

No

Dosarul nr 10r-839/21

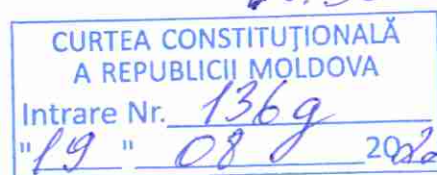
**Curtea Constituțională
str. Alexandru Lăpușneanu 28**

Curtea de Apel Chișinău, vă remite cererea înaintată de avocatul Moloșag Natalia în interesele petiționarului Vizdan Alexei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului constituționalității unei sintagme din art. 270 alin(5); art. 271 alin(7) și art. 313 alin(6) din Cod de Procedură Penală.

Anexă: 1. Sesizarea avocatului Moloșag Natalia;
2. Copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2022.

**Președintele interimar
al Curții de Apel Chișinău**

Mîra Ghenadie

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

I. AUTORUL SESIZĂRII:

1. Nume: Vizdan

2. Prenume: Alexei

II. Informații pertinente despre cazul dedus judecății instanței de drept comun

Pe rolul Curții de Apel Chișinău, Colegiul Penal, se află spre examinare Recursul declarat de avocata Moloșag Natalia în interesele lui Vizdan Alexei, împotriva Încheierii Judecătorei Criuleni sediul Dubăsari din 24 iunie 2021. La originea Recursului respectiv sunt următoarele circumstanțe de fapt și temeiuri de drept:

1. La 13.01.2021, în cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari, de către procurorul din cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari dna Tatiana Țurcanu, lui Vizdan Alexei, în prezența avocatului ales Natalia Moloșag, concomitent cu aducerea la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere ca bănuît și Ordonanța de punere sub învinuire, a fost adusă la cunoștință Ordonanța din 15.09.2020 de începere a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020138014, fapte pretins a fi comise de către Vizdan Alexei, încadrate de către procuror din cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari, sub auspiciile art.30 și art. 190 alin. (2) lit.d) Codul penal al Republicii Moldova - Escrocherie săvârșită cu folosirea situației de serviciu.
2. Vizdan Alexei pînă la începerea urmăririi penale pe cauza nr. 20200138014 deținea funcția de Șef al Serviciului Investigare Fraude Economice al Secției Investigații Infrapecțiuni a Inspectoratului de Poliție Dubăsari.
3. Nefiind de acord și considerând ilegală, Ordonanța de începere a UP din 15.09.2020, la data de 26.01.2021, Vizdan Alexei și avocatul Natalia Moloșag au contestat –o în ordinea art. 299¹ și art. 53¹ alin.(1) lit.a) Codul de Procedură Penal al Republicii Moldova, către Procurorul r-lui Dubăsari în ordine ierarhic superioară. În Plângere s-a atenționat asupra faptului că de iure art. 270¹ alin. (1) pct. 1) lit. c) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova: Exercițarea urmăririi penale în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 190 și 191

CP, pretins a fi comise cu folosirea situației deserviciu de către ofițeri de urmărire penală sau ofițeri de investigații, sunt în competența exclusivă a Procuraturii Anticorupție.

4. Prin Ordonanța din 03.02.2021, Plângerea înaintată în ordinea art. 299¹ și art. 53¹ alin.(1) lit.a) CPP, a fost respinsă ca neîntemeiată.
5. În cazul de față, dna Tatiana Țurcanu procuror din cadrul Procuraturii Dubăsari și dl Nicolae Geru în calitate de procuror șef al Procuraturii Dubăsari, au pretins asupra faptului ca au competența după materie și după calitatea persoanei în pornirea UP conform art. 270¹ alin. (1) pct. 1) lit. c) CPP, la fel cum o are Procuratura Anticorupție, datorită faptului că la 16.09.2020 în temeiul art. 270 alin.(5) și 271 alin.(7) Codul de procedură penală, Adjunctul Procurorului General dl Ruslan Popov a emis Ordonanță prin care a dispus exercitarea încontinuuare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020138014 de către Procuratura Dubăsari, iar în baza Ordonanțelor din 25 septembrie 2020 de formare a grupului de Urmărire penală, același Adjunct al Procurorului General, a inclus Ofițerii din Secția nr.1 a DISI a DGPI a SPIA al MAI, conducător al grupului de urmărire penală fiind numită procurorul din cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari, doamna Țurcanu Tatiana.
6. La data de 18.02.2021, în temeiul art. 313 alin. (2) pct. 3) CPP, s-a solicita:
 - 1) Anularea Ordonanței din 03.02.2021 emisă de Procurorul șef al Procuraturii Dubăsari în cauza de învinuire a lui Vizdan Alexei nr. 2020138014 conform semnelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 30 și art. 190 alin. (2) lit.d) CP ca ilegală și neîntemeiată;
 - 2) Anularea Ordonanței din 15.09.2020 de începere a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020138014 conform semnelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 30 și art. 190 alin. (2) lit.d) CP emisă de procurorul din cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari dna Tatiana Țurcanu, ca fiind dispusă cu încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea

procesului penal referitoare la competență după materie și calitatea persoanei, cu anularea în temeiul art. 251 alin. (1), (2), (3) a Actului procedural (Ordonanța de începere a UP din 15.09.2020)

7. În ordinea art. 313 alin. 2, pct. 3 CPP la Judecătorul de instrucție s-a dedus spre soluționare faptul că procurorii Procuraturii Dubăsari, sesizați în conformitate cu art. 262 CPP, și-au atribuit abuziv și ilegal competența și au făcut o interpretat eronată și abuzivă a prevederilor Codului de Procedură Penală al Republicii Moldova și anume prevederile art. 270 (5), art. 270¹ (1) pct.1) lit. c), art. 271 (1) (2) (4) (5) (7). Or, Art. 270 alin. (1) pct.2) lit.b) CPP expres atribuie în competența procuraturilor specializate a infracțiunilor indicate în art. 270¹ CPP dacă acestea se pretinde a fi comise de colaboratori ai organelor care desfășoară activitate special de investigații în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Mai mult, Art. 270 alin. (4) CPP expres indică că procurorul din procuratura specializată este competent să exercite UP în cazurile prevăzute de alin. (1) iar Art. 52 CPP, expres stipulează că *în atribuțiile procurorului în limita competenței sale materiale, sunt atribuite acțiunile de pornire al urmăririi penale, exercitarea sa nemijlocită a urmăririi penale, în cazurile indicate la aliniatul (1) pct. 2) exercită nemijlocit urmărirea penală, revenindu-i atribuțiile de organ de urmărire penală după competență.*
8. Prin Încheierea din 24.06.2021, Plîngerea înaintată în interesele lui Vizdan Alexei către Judecătorul de instrucție din Judecătoria Criuleni sediul Dubăsari, a fost respinsă ca neîntemeiată, Instanța invocînd totodată dreptul părții, la Recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile.
9. După părerea judecătorului de instrucție, expusă în Încheiere, Procurorul șef al Procuraturii Dubăsari, are competența după materie și după calitatea persoanei, în pornirea UP

conform art. 270¹ alin. (1) pct. 1) lit. c) CPP, iar odată sesizați în conformitate cu art. 262 CPP, nu urma în conformitate cu Art. 271 alin. (1) , Art. 271 alin.(4) CPP în limita competenței sale material și teritoriale să constate în mod rezonabil, conform legii, organul de urmărire penală, căruia îi revine efectuarea sau conducerea urmăririi penale pe asemenea cazuri și imediat dar nu mai târziu de 3 zile să trimită cauza respectivă organului competent, în cazul de față Procuraturii Anticorupție. Decizia Plenului Colegiului Penal în cauza 4-1ril-1/2013, în pct. 7.3 *cu titlu de constatare se reține faptul că procurorul ierarhic superior stabilește și transmite după competență, ținând cont de prevederile excepționale din art. 269 alin. (2) CPP.*

10. Decizia CSJ pe dosarul nr. 4- 1 ril-1/2013 din 07.05.2013 este importantă pentru cauza aflată în examinare prin constatările jurisdicționale privind chestiunea ce ține de competența organelor de urmărire penală. Astfel, conform pct. 7.2 din Decizia Plenului Colegiului penal al CSJ, pe dosarul nr. 4- 1 ril-1/2013 din 07.05.2013: Excepția de la norma juridică privind competența personală a procurorului la exercitarea urmăririi penale, este prevăzută expres de art. 269 CPP, care stabilește competența specială materială și personală al CNA. Această excepție se referă la exercitarea urmăririi penale de către OUP al CNA. Totodată această excepție, delimitează competența materială și personală a procurorilor din Procuratura Anticorupție, ca fiind una specializată, în raport cu competența procurorilor altor procuraturi teritoriale. În cauzele prevăzute de art. 269 alin.(2) CPP, organul de urmărire penală al CNA efectuează urmărirea penală sub conducerea procurorului Procuraturii Anticorupție și care ca circumscripție are întregul teritoriu al Republicii Moldova.

11. Important este de menționat că Ordonanțele Adjunctului Procurorului General dl Ruslan Popov din 16.09.2020 și din 25.09.2020 au fost contestată către Procurorul General dl Alexandru Stoianoglu în ordine ierarhic superioară, la care a fost recepționat răspunsul nr. 11-5/21-42 din 15.02.2021, cu următoarea concluzie: Ordonanța prin care a fost stabilită competența la efectuarea Urmăririi Penale și formarea grupurilor de urmărire penală, nu se contestă. Oricum , fiind contestată în ordinea art. 313 alin. (2) pct.3) CPP, prin Încheierile Judecătorei mun. Chișinău, sediul Ciocana, Plângerile au fost respinsă ca neîntemeiate, fiind invocat drept temei de respingere faptul că : Procurorul General și Adjuncții săi pot în temeiul art. 270 alin.(5) și art. 271 alin. (7) CPP, să dispună exercitarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală inclusiv să dispună exercitarea urmăririi penale de către procurori din altă procuratură.
12. În toate cazurile, Încheierile, în vederea contestării nu fac parte din excepția prevăzută de art. 313 alin. (6) CPP, fiind irevocabile în acest sens iar Recursurile înaintate urmând a fi declarate de Curtea de Apel Chișinău ca inadmisibile.

III. OBIECTUL SESIZĂRII

13. Prezenta sesizare are drept obiect de exercitare a controlului constituționalității a:

- 1) Alin.(5) din art. 270 Codul de procedură penală „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată exercitarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la alin.(1) de către procurorul din altă procuratură”;
- 2) Alin.(7) din art. 271 Codul de procedură penală: „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală”
- 3) și sintagma „Încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale” din prevederile art. 313 alin. (6) CPP.

IV. EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14. În opinia autorului sesizării, conținutul expus în Alin.(5) din art. 270 Codul de procedură penală al Republicii Moldova: „**Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată exercitarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la alin.(1) de către procurorul din altă procuratură**”, și cel din Alin.(7) din art. 271 Codul de procedură penală al Republicii Moldova: „**Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală**”, vin în contradicție cu principiile constituționale, limitând drepturile și libertățile cetățeanului și contravin prevederilor art. 4, 16, 20, 21, 26, 54, 119, 124 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, respectiv sunt neconstituționale și aduc atingere drepturilor și libertăților constituționale.

15. Cu privire la neconstituționalitatea Alin.(5) din art. 270 și Alin.(7) din art. 271 Codul de procedură penală:

Prevederile în cauză în opinia autorului sesizării sunt lipsite de previzibilitate și claritate, dând naștere arbitrarului și creând premisa aplicării aleatorii a normelor de competență.

Susținem că textul este lipsit de claritate, câtă vreme, prin interpretarea dată, acest text de lege permite oricând și în orice situație ca Procurorul General și Adjuncții săi să atribuie competență procuraturilor teritoriale și altor organe de urmărire penală în cercetări pentru infracțiuni ce nu intră în competența acestora, dobândind o competență generală.

Menționăm, că conform art. 251 alin. (1) (2) și (3) din Codul de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la competență după materie sau după calitatea persoanei dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Din norma respectivă, concluzionăm că nerespectarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală determină în sarcina celui ce o invocă obligația dovedirii unui interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate, a dovedirii unei vătămări a drepturilor sale prin nerespectarea dispoziției, a dovedirii imposibilității înlăturării acestei vătămări altfel decât prin desființarea actului. Or, constatarea că dovedirea unei vătămări a drepturilor unei persoane exclusiv prin nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor referitoare la competența după materie și după persoană se transformă într-o probă greu de realizat de către cel interesat și implicit determină încălcarea dreptului fundamental la un proces echitabil.

După opinia autorului sesizării, tocmai de aceea în Codul de procedură penală a fost prevăzută sancțiunea nulității absolute ca consecință a nerespectării normelor de competență materială și după calitatea persoanei admise de organul de urmărire penală, vătămarea procesuală fiind, în această situație, prezumată juris et de iure.

Având în vedere aceste aspecte, considerăm că prevederile Alin.(5) din art. 270 și Alin.(7) din art. 271 Codul de procedură penală, pe lângă arbitrariu și lipsă de claritate, oferă un oberliht părții acuzării pentru a evita sancționarea abuzului și nulităților absolute pentru nerespectarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală.

Menținerea acestei prerogative de competență funcțională a Procurorului General și Adjuncților săi, în legislația procesual penală nu mai este posibilă, întrucât aceasta este contrară dispozițiilor procesual penale ce reglementează competența organelor de urmărire penală care constituie regula generală în această materie și a căror nerespectare este sancționată cu nulitatea absolută. Or, este de esența statului de drept ca ordonarea puterii publice să se realizeze într-un mod coerent și previzibil, astfel că procuraturile specializate trebuie să acționeze conform și în limitele competenței lor speciale acordate de Lege, orice prorogare de competență fiind exclusă, competența specializată reglementată în privința acestora determinând cadrul și măsura activității lor. Așa fiind, normele atributive de competență prevăzute în cuprinsul art. 269, art. 270¹ CPP, Art. 124 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova, expres a statuat: **Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.**

Așadar, conform textului criticat în coraport cu cauza în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, aprecierea subiectivă a Adjunctului Procurorului General în privința atribuirii cu competență materială și după calitatea persoanei, a Procuraturii r-lui Dubăsari și SPIA, conform dispozițiilor Codului de procedură penală, în condițiile în care soluționarea cauzei este de competența Centrului Național Anticorupție și Procuraturii Anticorupție, conform prevederilor art. 269 art. 270¹ CPP, lipsește de previzibilitate dispozițiile legale supuse controlului, autorul sesizării neputând să anticipeze, prin interpretarea coroborată a dispozițiilor procesual penale incidente în cauză cu prevederile constituționale, chiar și apelând la serviciile unui avocat, felul în care se va desfășura soluționarea cauzei penale în care are calitatea de recurent. Or, în aceste condiții, prevederile art. 270 alin. (5) și art. 271 alin. (7) din Codul Penal, încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și respectiv prevederile în cauză nu –și îndeplinesc obligația ce decurge din principiile constituționale generale și contravin art. 4, 16, 20, 21, 26, 54, 119, 124 alin. (3) Constituția Republicii Moldova

16. Cu privire la neconstituționalitatea din prevederile art. 313 alin. (6) CPP,

În opinia autorului sesizării conținutul expus în sintagma „Încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale”, contravin prevederilor constituționale, în partea omisiunii de a reglementa o cale de atac efectivă, egală și nediscriminatorie în cadrul controlului judiciar al procedurii de urmărire penală și asigurarea accesului la justiție nu doar pentru preținse victime și părți vătămate într-un proces penal, dar și părților acuzate atunci când în discuție se află un abuz grav al organului de urmărire penală sau o încălcare esențială a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal și care aduce atingeri severe drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Studiind și analizând legislația națională și practica judiciară am ajuns la concluzia că după modificările operate la Codul de procedură penală prin Legea nr.66 din 05.04.2012 care a abrogat inclusiv alin. (2) și (3) al art. 452 CPP, persoanele menționate la alin. (1) art. 313 CPP, au fost lipsite de dreptul de a declara Recurs în anulare împotriva Încheierilor irevocabile a judecătorului de instrucție, excluderea prevederilor respective a constat în asigurarea soluționării mai rapide a chestiunii legate de controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor organului de urmărire penală și a organului care exercită activitatea specială de investigație. Însă prin modificările operate de Legea nr. 46 din 27 martie 2014 la Codul de Procedură Penală, art. 313 alin. (6) Codul de Procedură Penală a căpătat alt conținut și anume: Încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi

penale. Astfel, dreptul la recurs, în opinia autorului sesizării fiind asigurat prin excepția în cauză doar părților vătămate, partea acuzată fiind lăsată fără pîrghie și fără nici-o cale legală nici ordinară nici extraordinară în vederea remedierii de către o instanță ierarhic superioară a chestiunilor legate de controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor organului de urmărire penală și a organului care exercită activitatea specială de investigație atunci cînd abuzurile și arbitrariul acestora este evident și încalcă în esență prevederile legale care reglementează desfășurarea procesului penal.

Art.13 din Convenția Europeană stabilește că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituții naționale chiar și atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

CtEDO în jurisprudența sa a statuat , că deși scopul primar al art. 6, sub aspect penal, este ca o instanță competentă să se pronunțe în privința unei acuzații penale trebuie să se asigure un proces echitabil, acest fapt nu presupune că articolul 6, nu este aplicabil în cazul procedurilor anterioare procesului de judecată (Saranchov c. Ucrainei, Hot. Ct.EDO din 09.06.2016(4, par.41); Schatschaschwili c. Germaniei, Hot. CtEDO din 15.12.2015, par. 104). (5,par.104) CtEDO a concluzionat că în cadrul procesului, în asamblu, nu a fost respectată cerința unui proces echitabil, atunci cînd niciuna dintre neregularitățile constatate în faza de urmărire penală și cea de judecată în prima instanță nu au fost remediate de instanțele ierarhic superioare.(6, par.71,82-84).

În opinia autorului sesizării, Articolul 313 CPP al RM, de principiu asigură accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, dar în aceeași ordine de idei, excepția din alin. (6) al articolului contravine, Art. 16 alin. (2) din Constituția RM care prevede că – Toți

cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, Art. 20 din Constituția RM prevede că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor competente împotriva actelor care afectează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngerii decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare inclusiv protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

17. Prevederile relevante din Constituția Republicii Moldova

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Articolul 26

Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 119

Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Articolul 124

Procuratura

(1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege.

(2) Atribuțiile Procuraturii sînt exercitate de procurori.

(3) Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.

18. Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și

Libertăților Fundamentale

Articolul 1

Obligația de a respecta drepturile omului Înaltele părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al Convenției.

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoan are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independent și imparțial, instituit de lege, care va hotărî fie asupra încelcrii drepturilor i obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricrei acuzații în materie penal îndreptate împotriva sa.

Articolul 13

Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoan, ale cărei drepturi și libertăi recunoscute de prezenta Convenție au fost încalcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

19. Prevederi relevante din Codul de procedură penală

Articolul 2. Legea procesuală penală

(1) Procesul penal se reglementează de prevederile Constituției Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și de prezentul cod.

(2) Principiile generale și normele dreptului internațional și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte constituie elemente integrante ale dreptului procesual penal și nemijlocit dau naștere drepturilor și libertăților omului în procesul penal.

(3) Constituția Republicii Moldova are supremație asupra legislației procesuale penale naționale. Nici o lege care reglementează desfășurarea procesului penal nu are putere juridică dacă este în contradicție cu Constituția.

(4) Normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

(5) În desfășurarea procesului penal nu pot avea putere juridică legile și alte acte normative care anulează sau limitează drepturile și libertățile omului, încalcă independența judecătorească, principiul contradictorialității, precum și contravin normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 7. Legalitatea procesului penal

(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(2) Dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

(3) În cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu

sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.

(3¹) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(3²) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă.

(3³) Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile indicate la alin. (3¹), instanța de judecată refuză, prin încheiere, ridicarea excepției de neconstituționalitate. Încheierea instanței de judecată este definitivă, însă argumentele privind dezacordul cu aceasta pot fi invocate în apel sau, după caz, în recurs împotriva hotărârii în fond.

(4) Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța stabilește că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor legale și este expusă într-un act juridic care nu poate fi supus controlului constituționalității, instanța va aplica în direct legea.

(5) Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța stabilește că norma juridică națională ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, instanța va aplica reglementările internaționale în direct, motivînd hotărîrea sa și informînd despre aceasta autoritatea care a adoptat norma națională respectivă și Curtea Supremă de Justiție.

(6) Hotărîrile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

(7) Hotărîrile explicative ale Plenului Curții Supreme de Justiție în chestiunile privind aplicarea prevederilor legale în practica judiciară au caracter de recomandare pentru organele de urmărire penală și instanțele judecătorești.

(8) Hotărîrile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sînt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată.

(9) Deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție pronunțate ca urmare a examinării recursului în interesul legii sînt obligatorii pentru instanțele de judecată în măsura în care situația de fapt și de drept pe cauză rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

Articolul 9. Egalitatea în fața legii și a autorităților

(1) Toți sînt egali în fața legii, a organelor de urmărire penală și a instanței de judecată fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

(2) Condițiile speciale de urmărire penală și judecare față de anumite categorii de persoane care beneficiază, conform legii, de un anumit grad de imunitate se asigură în baza prevederilor Constituției, tratatelor internaționale, prezentului cod și altor legi.

Articolul 10. Respectarea drepturilor, libertăților și demnității umane

(1) Toate organele și persoanele participante la procesul penal sînt obligate să respecte drepturile, libertățile și demnitatea persoanei.

(2) Limitarea temporară a drepturilor și libertăților persoanei și aplicarea de către organele competente a măsurilor de constrîngere față de ea se admit numai în cazurile și în modul strict prevăzute de prezentul cod.

(3) În desfășurarea procesului penal, nimeni nu poate fi supus la tortură sau la tratamente cu cruzime, inumane ori degradante, nimeni nu poate fi deținut în condiții umilitoare, nu poate fi silit să participe la acțiuni procesuale care lezează demnitatea umană.

(3¹) Sarcina probațiunii neaplicării torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante îi revine autorității în a cărei custodie se află persoana privată de libertate, plasată la dispoziția unui organ de stat sau la indicația acestuia, sau cu acordul ori consimțămîntul său tacit.

(4) Orice persoană este în drept să-și apere prin orice mijloc neinterzis de lege drepturile, libertățile și demnitatea umană, lezate sau limitate nelegitim în cursul procesului penal.

(5) Prejudiciul cauzat drepturilor, libertăților și demnității umane în cursul procesului penal se repară în modul stabilit de lege.

(6) În cazul cînd un minor este victimă sau martor, se va acționa pentru respectarea intereselor acestuia în orice fază a procesului penal.

Articolul 51. Procurorul

(1) Procurorul este persoana care, în limitele competenței sale, exercită sau, după caz, conduce în numele statului urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanță, exercită sau, după caz, conduce și alte atribuții prevăzute de prezentul cod. Procurorul care participă la judecarea cauzei penale are funcție de acuzator de stat.

(2) Procurorul este în drept să pornească o acțiune civilă împotriva învinuitului, inculpatului sau a persoanei care poartă răspundere materială pentru fapta învinuitului, inculpatului:

1) în interesul persoanei vătămate care se află în stare de imposibilitate sau de dependență față de învinuit, inculpat ori din alte motive nu-și poate realiza singură dreptul de a porni acțiune civilă;

2) în interesul statului.

(3) La exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. El, de asemenea, execută indicațiile scrise ale procurorului ierarhic superior privind înlăturarea încălcărilor de lege și omisiunilor admise la efectuarea și/sau la conducerea urmăririi penale.

(3¹) Indicațiile date de procurorul ierarhic superior pot fi contestate de procuror la Procurorul General și adjuncții lui. Procurorul General și adjuncții lui decid asupra contestării, prin ordonanță motivată, în termen de cel mult 15 zile.

(4) În cursul judecării cauzei, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acumulate de organul de urmărire penală.

(5) Procurorul este în drept să declare apel sau recurs împotriva hotărîrilor judecătorești pe care el le consideră ilegale sau neîntemeiate.

(6) Procurorul General și adjuncții lui sînt în drept să atace pe căi extraordinare de atac hotărîrile judecătorești rămase definitive pe care le consideră ilegale sau neîntemeiate.

(7) În faza executării hotărârilor judecătorești, procurorul exercită atribuțiile prevăzute de prezentul cod.

(8) – *abrogat*.

Articolul 52. Atribuțiile procurorului în cadrul urmăririi penale

(1) În cadrul urmăririi penale, procurorul, în limita competenței sale materiale și teritoriale:

1) pornește urmărirea penală, dispunând printr-o ordonanță motivată fie efectuarea urmăririi penale de către alte organe de urmărire penală, fie exercitarea sa nemijlocită a urmăririi penale în conformitate cu prevederile prezentului cod, sau refuză pornirea urmăririi penale, sau dispune încetarea urmăririi penale;

2) exercită nemijlocit urmărirea penală, revenindu-i atribuțiile organului de urmărire penală;

3) conduce personal urmărirea penală și controlează legalitatea acțiunilor procesuale efectuate de organul de urmărire penală, decide excluderea din dosar a probelor obținute conform prevederilor art. 94 alin.(1);

4) controlează permanent executarea procedurii de primire și înregistrare a sesizărilor privind infracțiunile;

5) cere de la organul de urmărire penală, pentru control, dosare penale, documente, acte procedurale, materiale și alte date cu privire la infracțiunile săvârșite și persoanele identificate în cauzele penale în care exercită controlul și dispune conexarea sau, după caz, disjungerea cauzei dacă se impune aceasta;

6) verifică calitatea probelor administrate, veghează ca orice infracțiune să fie descoperită, orice infractor să fie tras la răspundere penală și ca nici o persoană să nu fie urmărită penal fără să existe indicii temeinici că a săvârșit o infracțiune;

7) asigură respectarea termenului rezonabil de urmărire penală în fiecare cauză penală;

8) anulează ordonanțele ilegale, modifică sau completează ordonanțele neîntemeiate ale organului de urmărire penală;

9) retrace motivat cauza penală de la ofițerul de urmărire penală și preia urmărirea penală sau transmite cauza conducătorului organului de urmărire penală pentru desemnarea altui ofițer de urmărire penală pe cauza dată;

10) ordonă efectuarea urmăririi penale de un grup de ofițeri de urmărire penală;

11) soluționează abținerile sau recuzările ofițerilor de urmărire penală;

12) decide aplicarea măsurii preventive, modificarea și revocarea ei în limitele prevăzute de prezentul cod;

13) efectuează controlul asupra legalității reținerii persoanei;

14) dă indicații în scris cu privire la efectuarea acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor speciale de investigații în vederea căutării persoanelor care au săvârșit infracțiuni;

15) emite, conform prevederilor prezentului cod, ordonanțe privind reținerea persoanei, aducerea forțată a persoanei, ridicarea de obiecte și documente, privind alte acțiuni de urmărire penală;

16) adresează în instanța de judecată demersuri pentru obținerea autorizării arestării și prelungirii acesteia, liberării provizorii a persoanei reținute sau arestate, reținerii, cercetării, predării, percheziționării sau ridicării trimiterilor poștale, interceptării comunicărilor, suspendării provizorii a învinutului din funcție, urmăririi fizice și prin mijloace electronice a persoanei, exhumării cadavruului, controlului video și audio al încăperii, instalării în încăpere a mijloacelor tehnice de înregistrare audio și video, controlării comunicărilor cu caracter informativ adresate bănuțului, internării persoanei în instituție medicală pentru efectuarea expertizei judiciare și a altor acțiuni pentru care se cere autorizarea judecătorului de instrucție;

- 17) poate asista la efectuarea oricărei acțiuni de urmărire penală sau o efectuează personal;
- 18) solicită participarea judecătorului de instrucție la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală dacă legea dispune participarea obligatorie a acestuia;
- 19) restituie dosarele penale organului de urmărire penală cu indicațiile sale în scris;
- 20) înlătură persoana care efectuează urmărirea penală dacă aceasta a încălcat legea în procesul urmăririi penale;
- 21) înaintează organului respectiv sesizări cu privire la ridicarea imunității unor persoane și tragerea lor la răspundere penală;
- 22) încetează urmărirea penală, clasează cauza penală, dispune scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau aplică măsuri de constrângere cu caracter educativ în cazurile prevăzute de lege;
- 23) pune sub învinuire și ascultă învinuitul;
- 24) asigură părților posibilitatea de a lua cunoștință de materialele cauzei în condițiile prezentului cod;
- 24¹) prezintă, la solicitarea mediatorului, informația din dosarul penal necesară pentru derularea procesului de mediere, fără a prejudicia desfășurarea urmăririi penale;
- 25) întocmește rechizitoriul în cauza penală, copia căruia o înmânează învinuitului, și trimite cauza în instanța de judecată competentă;
- 26) sesizează organele de urmărire penală și cele care exercită activitate specială de investigații despre înlăturarea încălcării legii.
- 27) se pronunță în actele procedurale dacă a avut loc sau nu încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul în care părțile invocă încălcarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- 28) informează bănuitul, învinuitul, inculpatul, victima, partea vătămată, partea civilă despre posibilitatea recurgerii la mediere în temeiul art. 219 alin. (9) și al art. 276 alin. (7).
- (4²) Indicațiile scrise ale procurorului date ofițerului de urmărire penală în cadrul procesului penal sînt obligatorii pentru executare.
- (5) În cadrul urmăririi penale, procurorul dispune și de alte drepturi și obligații prevăzute de prezentul cod.

Articolul 53. Atribuțiile procurorului în instanța de judecată

- (1) La examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul are următoarele atribuții:
 - 1) reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării;
 - 2) participă la examinarea probelor prezentate de partea apărării, prezintă noi probe necesare pentru confirmarea acuzării, face demersuri și își expune părerea asupra chestiunilor ce apar în timpul dezbaterilor judiciare;
 - 3) cere de la instanța de judecată cauza penală pentru a formula inculpatului o acuzare mai gravă și a administra noi probe dacă, în urma cercetării judecătorești, se constată că inculpatul a săvârșit și alte infracțiuni, iar probele sînt insuficiente;
 - 4) modifică încadrarea juridică a infracțiunii săvârșite de inculpat dacă cercetările judiciare confirmă că inculpatul a săvârșit această infracțiune;
 - 5) face demers în instanța de judecată de a întrerupe examinarea cauzei penale pe un termen prevăzut de prezentul cod pentru a înainta noi probe care confirmă acuzarea adusă inculpatului în cazul efectuării incomplete a urmăririi penale;
 - 6) dă indicații în scris organului de urmărire penală privitor la efectuarea unor acțiuni procesuale asupra probelor suplimentare sau a noilor infracțiuni;

7) dispune, printr-o ordonanță, aducerea silită în instanța de judecată, în condițiile art.199, a persoanelor incluse în lista prezentată instanței, precum și a persoanelor solicitate pentru administrarea probelor noi sau suplimentare;

8) își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată;

9) declară apel sau, după caz, recurs privind latura penală și latura civilă a cauzei, le retrage în modul prevăzut de prezentul cod.

(2) La judecarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul dispune și de alte drepturi și obligații prevăzute de prezentul cod.

Articolul 53¹. Procurorul ierarhic superior

(1) Procuror ierarhic superior este:

a) pentru procurorii din procuratura teritorială – procurorul-șef al procuraturii teritoriale sau adjunctul acestuia, conform competențelor stabilite;

b) pentru procurorii din procuratura specializată – procurorul-șef al procuraturii specializate sau adjunctul acestuia, conform competențelor stabilite;

c) pentru procurorii-șefi adjuncți ai procuraturilor teritoriale – procurorul-șef al procuraturii teritoriale;

d) pentru procurorii-șefi adjuncți ai procuraturilor specializate – procurorul-șef al procuraturii specializate;

e) pentru procurorii-șefi ai procuraturilor teritoriale, inclusiv pentru procurorul-șef al Procuraturii unității teritoriale autonome Găgăuzia – procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale, conform competențelor stabilite;

f) pentru procurorii-șefi ai procuraturilor specializate – Procurorul General sau adjuncții săi, conform competențelor stabilite;

g) pentru procurorii din cadrul subdiviziunilor Procuraturii Generale – procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale;

h) pentru adjuncții procurorilor-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale – procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale;

i) pentru procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale – Procurorul General sau adjuncții săi, conform competențelor stabilite;

j) pentru adjuncții Procurorului General – Procurorul General;

k) pentru toți procurorii din cadrul sistemului Procuraturii – Procurorul General.

(2) Procurorul ierarhic superior, pe lângă atribuțiile prevăzute la art. 52 alin. (1), în cadrul urmăririi penale realizează următoarele atribuții pentru exercitarea controlului ierarhic:

a) poate cere de la procurorii ierarhic inferiori, pentru control, dosare penale, documente, acte procedurale, materiale și alte date cu privire la infracțiunile săvârșite și la persoanele identificate în cauzele penale în care exercită controlul;

b) retrage, prin ordonanță motivată, în cazurile prevăzute la alin. (3), materialele și cauzele penale repartizate și le transmite altui procuror pentru examinare;

c) decide, în termen de cel mult 15 zile, prin ordonanță motivată, asupra contestației depuse de ofițerul de urmărire penală împotriva indicațiilor scrise ale procurorului;

d) anulează, total ori parțial, modifică sau completează, prin ordonanță motivată, în condițiile prezentului cod, actele procurorilor ierarhic inferiori și ale ofițerilor de urmărire penală;

e) soluționează, prin ordonanță motivată, abținerile și recuzările procurorilor ierarhic inferiori;

f) examinează plîngerile depuse împotriva actelor și acțiunilor procurorilor ierarhic inferiori;

g) asigură repartizarea către procurori a sesizărilor pentru examinare sau a cauzelor penale pentru exercitarea ori, după caz, pentru conducerea urmăririi penale;

h) reține materialele, cauzele penale pentru exercitarea urmăririi penale în mod personal sau pentru conducerea urmăririi penale, adoptând o ordonanță motivată în acest sens;

i) retrage, prin ordonanță motivată, cauzele penale de la un organ de urmărire penală, dacă acesta nu este competent să efectueze urmărirea penală, și le transmite altui organ de urmărire penală, conform competenței;

j) restituie, cu indicațiile sale scrise, dosarele penale procurorilor ierarhic inferiori;

k) exercită alte atribuții prevăzute de lege.

(3) Materialele și cauzele penale repartizate unui procuror pot fi retrase și transmise altui procuror în cazul:

a) transferului, delegării, detașării, suspendării sau eliberării din funcție a procurorului, potrivit legii;

b) absenței procurorului, dacă există cauze obiective care justifică urgența și care împiedică prezentarea acestuia;

c) neîntreprinderii acțiunilor necesare pe cauza penală în mod nejustificat mai mult de 30 de zile;

d) constatării, din oficiu sau la plîngere, a unei încălcări grave a drepturilor persoanelor participante la procesul penal sau în cazul admiterii unor omisiuni ireparabile în procesul de administrare a probelor.

(4) Procurorul General poate da instrucțiuni cu caracter general procurorilor, organelor de urmărire penală, organelor care exercită activitatea specială de investigații și organelor de constatare în scopul asigurării legalității urmăririi penale.

Articolul 251. Încălcărilor care atrag nulitatea actelor procedurale

(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

(2) Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

(3) Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Articolul 256. Efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală

(1) În cazul unor cauze complicate sau de mari proporții, conducătorul organului de urmărire penală, cu informarea procurorului, dispune efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală.

(2) Procurorul poate dispune efectuarea urmăririi penale, în unele cazuri menționate la alin.(1), mai multor ofițeri din diferite organe de urmărire penală.

(3) Dispoziția cu privire la efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală se face prin ordonanță, în care se indică ofițerul care va conduce acțiunile celorlalți ofițeri. Această ordonanță se aduce la cunoștință bănuیتului, învinuitului, părții vătămate, părții civile,

părții civilmente responsabile și reprezentanților lor, explicându-li-se dreptul de a face recuzare oricărui dintre ofițeri.

**Articolul 269. Competența organului de urmărire penală al
Centrului Național Anticorupție**

Organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție efectuează urmărirea penală în privința infracțiunilor prevăzute la art. 239–240, 243, 279 și 324–335 din Codul penal, precum și a celor săvârșite în conexiune cu acestea, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

**Articolul 270. Competența procurorului la exercitarea urmăririi
penale**

(1) Procurorul exercită urmărirea penală în cazurile:

1) infracțiunilor săvârșite de:

a) Președintele țării;

b) deputați;

c) membri ai Guvernului;

d) judecători;

e) procurori;

g) ofițeri de urmărire penală, colaboratori de poliție și colaboratori ai organelor care desfășoară activitate specială de investigații, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu;

h) minori, dacă acestea sînt deosebit de grave și excepțional de grave;

i) angajații Centrului Național Anticorupție, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu;

2) următoarelor infracțiuni:

a) atentatele la viața polițiștilor, ofițerilor de urmărire penală, ofițerilor de informații și securitate, procurorilor, judecătorilor, dacă atentatul este legat de exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și la viața membrilor familiilor acestora;

b) infracțiuni date în competența procuraturilor specializate, conform prevederilor art. 270¹ și 270²;

c) infracțiunile prevăzute la art. 183, 185¹–185³, 223–240, 242¹, 242², 245–245⁹, 245¹¹–246², 248, 249, 255, 257–261¹ și 262 din Codul penal;

5) infracțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant, prevăzute la art. 166¹ din Codul penal.

(4) Este competent să exercite urmărirea penală în cazurile prevăzute la alin. (1) procurorul de la procuratura în a cărei rază teritorială a fost săvârșită infracțiunea sau, după caz, procurorul din procuratura specializată.

(5) Procurorul General și adjuncții săi pot să dispună, prin ordonanță motivată, exercitarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la alin. (1) de către procurorul din altă procuratură.

(7) Urmărirea penală împotriva Procurorului General se pornește de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

(8) În cauzele complicate și de mari proporții, procurorul ierarhic superior celui de a cărui competență este urmărirea penală poate dispune, prin ordonanță motivată, exercitarea urmăririi penale de către un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală, indicînd procurorul care conduce grupul.

(9) În caz de necesitate, procurorul poate exercita personal urmărirea penală în orice cauză penală.

(10) La exercitarea urmăririi penale, procurorul poate dispune, prin ordonanță motivată, efectuarea unor acțiuni procesuale, altele decît cele cu caracter decizional, de către ofițerul de urmărire penală. În cazurile prevăzute de prezentul alineat, ofițerul de urmărire penală poate

efectua doar acele acțiuni procesuale care au fost dispuse de procuror și își desfășoară activitatea sub directă conducere, supraveghere și control al acestuia. Actele întocmite de ofițerul de urmărire penală din indicația scrisă a procurorului sînt efectuate în numele și sub răspunderea acestuia.

Articolul 270¹. Competența Procuraturii Anticorupție

(1) Procuratura Anticorupție exercită urmărirea penală în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 181¹- 181³, 242¹, 242², 324–329, 332–335 din Codul penal și în cazul infracțiunilor comise cu folosirea situației de serviciu, prevăzute la art. 190 și 191 din Codul penal:

1) dacă au fost săvîrșite de:

a) persoane cu funcții de demnitate publică în sensul art. 123 alin. (3) din Codul penal, cu excepția primarilor și viceprimarilor satelor și comunelor, consilierilor locali ai satelor și comunelor;

b) funcționari publici de conducere de nivel superior;

c) ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigații;

d) avocați;

e) executori judecătorești;

f) administratori autorizați;

g) persoane ce reprezintă conducerea întreprinderilor de stat și a societăților pe acțiuni cu capital majoritar de stat;

h) persoane ce reprezintă conducerea băncilor comerciale;

i) secretarul Consiliului Suprem de Securitate, șeful Marelui Stat Major al Armatei Naționale, alte persoane cu funcții de răspundere din cadrul Statului Major General al Forțelor Armate, precum și de persoane care dețin gradul militar de general sau un grad special corespunzător acestuia;

2) indiferent de calitatea persoanei, dacă suma de bani, valoarea bunurilor, serviciilor, privilegiilor, avantajelor sub orice formă și altor foloase, pretinse, promise, acceptate, oferite, date sau primite, depășesc 5000 de unități convenționale sau dacă valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune depășește 50000 de unități convenționale;

3) dacă valoarea finanțării, resurselor administrative, a donațiilor, alocațiilor de la bugetul de stat și/sau mijloacelor din fondul electoral utilizate la săvîrșirea infracțiunii depășește 5000 de unități convenționale – în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 181² din Codul penal.

(2) Procuratura Anticorupție conduce urmărirea penală în cauzele în care urmărirea penală este efectuată de organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Prin prezenta sesizare, se solicită Curții Constituționale exercitarea controlului constituționalității și recunoașterea neconstituționalității a:

- 4) Alin.(5) din art. 270 Codul de procedură penală „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată exercitarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la alin.(1) de către procurorul din altă procuratură”;

- 5) Alin.(7) din art. 271 Codul de procedură penală: „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală”
- 6) și sintagma „Încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale” din prevederile art. 313 alin. (6) CPP.

VI. ALTE DATE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Prevederile normelor contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei în ordinea de Recurs, aflat pe rolul Curții de Apel Chișinău.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

(1. Copiile de pe ordonanța privind începerea UP din 15.09.2020; ordonanța din 16.09.2020 privind atribuirea cu competență; ordonanța din 25.09.2020 privind formarea grupului; ordonanța din 03.02.2021 privind respingerea plângerii de către procurorul șef Procuraturii Dubăsari. 2. Copiile de pe Încheierea din 24.06.2021 cu privire la respingerea plângerii în art. 313 alin.(2) pct.3CPP; Încheierea din 23 septembrie 2021 cu privire la respingerea Plângerii în 313 pe Ordonanța din 25.09.2020; Încheierii din 06.01.2022 cu privire la respingerea plângerii în 313 pe Ordonanța din 16.09.2020. 3. Copia Răspunsului Procuraturii Generale din 15.02.2021 la Plângerea înaintată împotriva ordonanței din 16.09.2020)

VIII. Declarația și semnătura

Declar pe propria onoare că informațiile ce se conțin în prezenta sesizare sunt exacte și corespund adevărului

Cu profund respect,

Autorul sesizării

20.07.2022

Avocata Moloșag Natalia

Dosarul nr. 10r-839/21
1-21025835-02-10r-29072021

ÎNCHEIERE

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău în componența:

Președintele de ședință

Gafton Alexandru

Judecătorii

Chiroșca Igor și Talpă Boris

Cu participarea

Procurorului

Zamfirov Ruslan

Avocatului

Moloșag Natalia

Petiționarului

Vizdan Alexei

Judecând în ședință de judecată închisă, cererea înaintată de avocatul Moloșag Natalia în interesele petiționarului Vizdan Alexei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului constituționalității unei sintagme din art. 270 alin(5); art. 271 alin(7) și art. 313 alin(6) din Cod de Procedură Penală

CONSTATĂ:

Încheierea Judecătoriei Criuleni sediul Dubăsari din 24 iunie 2021 a fost contestată cu recurs de către avocatul Moloșag Natalia, în interesele lui Vizdan Alexei care solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Criuleni sediul Dubăsari din 24 iunie 2021, anularea ordonanței din 03.02.2021 emisă de Procurorul șef al Procuraturii raionului Dubăsari dl Nicolae Geru în cauza de învinuire a lui Vizdan Alexei nr. 2020138014 conform semnelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 30 și art. 190 alin. (2) lit. d) CP ca ilegală și neîntemeiată și declararea nulă a ordonanței din 15.09.2020 de începere a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020138014 conform semnelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 30 și art. 190 alin. (2) lit. d) CP emisă de procurorul din cadrul Procuraturii raionului Dubăsari, dna Țurcanu Tatiana ca fiind dispusă c încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal referitoare la componență după materie și calitatea persoanei.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni sediul Dubăsari din data de 24.06.2021 a fost respinsă plângerea depusă de avocata Natalia Moloșag în interesul lui Vizdan Alexei privind anularea ordonanței din 03.02.2021 emisă de Procurorul șef al Procuraturii raionului Dubăsari dl Nicolae Geru și anularea ordonanței din 15.09.2020 de începere a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020138014. emisă de din cadrul Procuraturii raionului Dubăsari, dna Țurcanu Tatiana ca ilegale și neîntemeiate.

În fapt s-a menționat că la 13.01.2021, în cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari, de către procurorul din cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari dna Tatiana Țurcanu, iui Vizdan Alexei,

în prezența avocatului ales Natalia Moloșag, concomitent cu aducerea la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere ca bănuît și Ordonanța de punere sub învinuire, a fost adusă la cunoștință ordonanța din 15.09.2020 de începere a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020138014, fapte pretins a fi comise de către Vizdan Alexei, încadrate de către procuror din cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari, sub auspiciile art.30 și art. 190 alin. (2) lit.d) Codul penal al Republicii Moldova - Escrocherie săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

Vizdan Alexei până la începerea urmăririi penale pe cauza nr. 20200138014 deținea funcția de Șef al Serviciului Investigare Fraude Economice al Secției Investigații Infrațiuni a Inspectoratului de Poliție Dubăsari. Ne fiind de acord și considerând ilegală, ordonanța de începere a UP din 15.09.2020, la data de 26.01.2021, Vizdan Alexei și avocatul Natalia Moloșag au contestat -o în ordinea art. 299¹ și art. 53¹ alin.(1) lit.a) Codul de Procedură Penal al Republicii Moldova, către Procurorul r-lui Dubăsari în ordine ierarhic superioară. în Plângere s-a atenționat asupra faptului că de iure art. 270¹ alin. (1) pct. 1) lit. c) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova: Exercițarea urmăririi penale în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 190 și 191 CP, pretins a fi comise cu folosirea situației deserviciu de către ofițeri de urmărire penală sau ofițeri de investigații, sunt în competența exclusivă a Procuraturii Anticorupție.

Prin ordonanța din 03.02.2021, Plângerea înaintată în ordinea art. 299¹ și art. 53¹ alin.(1) lit.a) CPP, a fost respinsă ca neîntemeiată.

În cazul de față, Tatiana Țurcanu procuror din cadrul Procuraturii Dubăsari și dl Nicolae Geru în calitate de procuror șef al Procuraturii Dubăsari, au pretins asupra faptului ca au competență după materie și după calitatea persoanei în pornirea urmăririi penale conform art. 270¹ alin. (1) pct. 1) lit. c) CPP, la fel cum o are Procuratura Anticorupție, datorită faptului că la 16.09.2020 în temeiul art. 270 alin.(5) și 271 alin.(7) Codul de procedură penală, Adjunctul Procurorului General dl Ruslan Popov a emis Ordonanță prin care a dispus exercițarea în continuare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020138014 de către Procuratura Dubăsari, iar în baza Ordonanțelor din 25 septembrie 2020 de formare a grupului de Urmărire penală, același Adjunct al Procurorului General, a inclus Ofițerii din Secția nr. I a DISI a DGPI a SPIA al MAI, conducător al grupului de urmărire penală fiind numită procurorul din cadrul Procuraturii r-lui Dubăsari, doamna Țurcanu Tatiana.

În ședință judiciară avocatul Moloșag Natalia a înaintat instanței de recurs sesizare în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, privind efectuarea controlului constituționalității a:

"Alin.(5) din art. 270 Codul de procedură penală „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată exercițarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la alin.(1) de către procurorul din altă procuratură”;

"Alin.(7) din art. 271 Codul de procedură penală: „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală”

și sintagma „încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă cu excepția

încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale" din prevederile art. 313 alin. (6) CPP".

Se invocă, că potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 privind interpretarea articolului 135 alin. (1) lit a), g) din Constituția Republicii Moldova, prevede expres procedura de exercitare a controlului constituționalității legilor cu întrunirea cumulativă a condițiilor, raportate la cauză: este prezentă o incertitudine privind constituționalitatea legii sesizate or, la caz art. 270 alin.(5), art. 271 alin.(7) și art. 313 alin.(6) din Codul de procedură penală sunt norme care au fost aplicate de prima instanță și urmează a fi aplicate de Curtea de Apel Chișinău la examinarea recursului declarat. Potrivit art. 135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova, Codul de procedură penală poate constitui obiect al excepției de neconstituționalitate. Excepția este ridicată de către partea în proces, al căror drepturi și interese sunt afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la examinarea cauzei, (excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia...)

Indică că nu există o Hotărâre anterioară a Curții Constituționale, care are ca obiect prevederea contestată.

Verificarea constituționalității normelor contestate ține de competență exclusivă a Curții constituționale. Instanța de judecată nu este în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât în cazul neîntrunirii condițiilor menționate. Instanța de judecată, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea normelor, este obligată să sesizeze Curtea Constituțională.

Specifică apărarea că decizia CSJ pe dosarul nr. 4- 1 ril-1/2013 din 07.05.2013 este importantă pentru cauza aflată în examinare prin constatările jurisdicționale privind chestiunea ce ține de competența organelor de urmărire penală. Astfel, conform pct. 7.2 din Decizia Plenului Colegiului penal al CSJ, pe dosarul nr. 4- 1 ril-1/2013 din 07.05.2013: Excepția de la norma juridică privind competența personală a procurorului la exercitarea urmăririi penale, este prevăzută expres de art. 269 CPP, care stabilește competența specială materială și personală al CNA. Această excepție se referă la exercitarea urmăririi penale de către OUP al CNA. Totodată această excepție, delimitează competența materială și personală a procurorilor din Procuratura Anticorupție, ca fiind una specializată, în raport cu competența procurorilor altor procuraturi teritoriale. În cauzele prevăzute de art. 269 alin.(2) CPP, organul de urmărire penală al CNA efectuează urmărirea penală sub conducerea procurorului Procuraturii Anticorupție și care ca circumscripție are întregul teritoriu al Republicii Moldova.

Reiterează avocatul Moloșag Natalia că Ordonanțele Adjunctului Procurorului General dl Ruslan Popov din 16.09.2020 și din 25.09.2020 au fost contestată către Procurorul General dl Alexandru Stoianoglu în ordine ierarhic superioară, la care a fost recepționat răspunsul nr. 11-5/21-42 din 15.02.2021, cu următoarea concluzie: ordonanța prin care a fost stabilită competența la efectuarea Urmăririi Penale și formarea grupurilor de urmărire penală, nu se contestă. Oricum , fiind contestată în ordinea art. 313 alin. (2)

pct.3) CPP, prin încheierile Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Ciocana, Plângerile au fost respinsă ca neîntemeiate, fiind invocat drept temei de respingere faptul că : Procurorul General și Adjuncții săi pot în temeiul art. 270 alin.(5) și art. 271 alin. (7) CPP, să dispună exercitarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală inclusiv să dispună exercitarea urmăririi penale de către procurori din altă procuratură. În toate cazurile, încheierile, în vederea contestării nu fac parte din excepția prevăzută de art. 313 alin. (6) CPP, fiind irevocabile în acest sens iar Recursurile înaintate urmând a fi declarate de Curtea de Apel Chișinău ca inadmisibile.

Indică că, pe cale de consecință, există riscul real de a fi admise anumite interpretări eronate și arbitrare în defavoarea justițiabilului de către instanțele de judecată și/sau de către organele de drept în contextul manifestării voinței de a aplica prezenta dispoziție legală.

Examinând materialele cauzei, în special cererea în speță, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul Penal consideră necesar de a admite demersul privind verificarea constituționalității unei sintagme "din art. 270 alin(5); art. 271 alin(7) și art. 313 alin(6) din Cod de Procedură Penală", sub aspectul invocat în cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului constituționalității

Astfel, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) Constituția Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 342 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată.

Încheierile privind măsurile preventive, de ocrotire și asiguratorii, recuzările, declinarea de competență, strămutarea cauzei, dispunerea expertizei, precum și încheierile interlocutorii, se adoptă sub formă de documente aparte și se semnează de judecător sau, după caz, de toți judecătorii din completul de judecată. Încheierile instanței asupra celorlalte chestiuni se includ în procesul-verbal al ședinței de judecată. Încheierile date pe parcursul judecării cauzei se pronunță public.

Succesiv, conform dispozițiilor art. 364 Cod de procedură penală, președintele ședinței întreabă fiecare parte în proces dacă are careva cereri sau demersuri. Cererile sau demersurile formulate vor fi argumentate, iar dacă se solicită administrarea unor probe noi, se vor indica faptele și circumstanțele ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află acestea, iar în privința martorilor, experților și specialiștilor se va indica identitatea și adresa lor în cazul în care partea nu poate asigura prezența lor în instanța de judecată. Cererile sau demersurile formulate se soluționează de către instanță după audierea opiniilor celorlalte părți asupra cerințelor înaintate. Părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

Totodată, Colegiul Penal indică, că, conform art. 7 alin. (2) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

Pct. 83 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016 prevede că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.

Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82, care la rândul său prevede că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii condițiilor pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Așadar, potrivit prevederilor art.7 alin.3¹ Cod de procedură penală, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale sunt necesare întrunirea următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Pct. 107 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016, prevede că în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g), sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale, de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței tuturor judecătorilor și soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.

În această ordine de idei, Colegiul penal relevă că, excepția de neconstituționalitate a fost formulată de către un subiect care beneficiază de acest drept, în baza art. 135 alin.1 lit. a), g) din Constituție, așa cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 9 februarie 2016. Obiectul excepției de neconstituționalitate este art. 302 alin. (2) Codul de procedură penală și art. 106 alin. (2) Cod penal, sunt norme a unui act legislativ, a fost ridicată în cadrul examinării recursului împotriva încheierii de admitere a demersului procurorului delegat în Secția tehnologii informaționale și combaterea crimelor cibernetice a Procuraturii Generale, Ion Bunica și autorizării aplicării sechestrului în cauza penală nr. 2019928028.

Așadar, motivele prezentei sesizări au fost consolidate în baza art. art. 20, 54 din Constituția Republicii Moldova, iar circumstanțele în speță denotă întrunirea cerinței pct. 3 al paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016.

Prin urmare cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a expresiei " a:

"Alin.(5) din art. 270 Codul de procedură penală „Procurorul General și adjuncții lui pot

dispune, printr-o ordonanță motivată exercitarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la alin.(1) de către procurorul din altă procuratură"; Alin.(7) din art. 271 Codul de procedură penală: „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală” și sintagma „încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale” din prevederile art. 313 alin. (6) CPP” urmează a fi admisă.

În conformitate cu art. 7 alin. 3 – 3² Cod de procedură penală al Republicii Moldova, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

DISPUNE :

Admite cererea înaintată de avocatul Moloșag Natalia privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului constituționalității ” a: ”Alin.(5) din art. 270 Codul de procedură penală „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată exercitarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la alin.(1) de către procurorul din altă procuratură”; Alin.(7) din art. 271 Codul de procedură penală: „Procurorul General și adjuncții lui pot dispune, printr-o ordonanță motivată efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală” și sintagma „încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale” din prevederile art. 313 alin. (6) CPP” cu expedierea demersului în adresa Curții Constituționale a Republicii Moldova, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituția Republicii Moldova.

Examinarea recursului declarat de avocatul Moloșag Natalia, în interesele petiționarului Vizdan Alexei împotriva încheierii Judecătorii Criuleni sediul Dubăsari din 24 iunie 2021 se suspendă, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova.

Încheierea nu este susceptibilă de atac.

Președintele ședinței:

Gafton Alexandru

Judecătorii:

Chiroșca Igor

Copia corespunde originalului
Judecător Boris Talpă
Semnătura

Talpă Boris